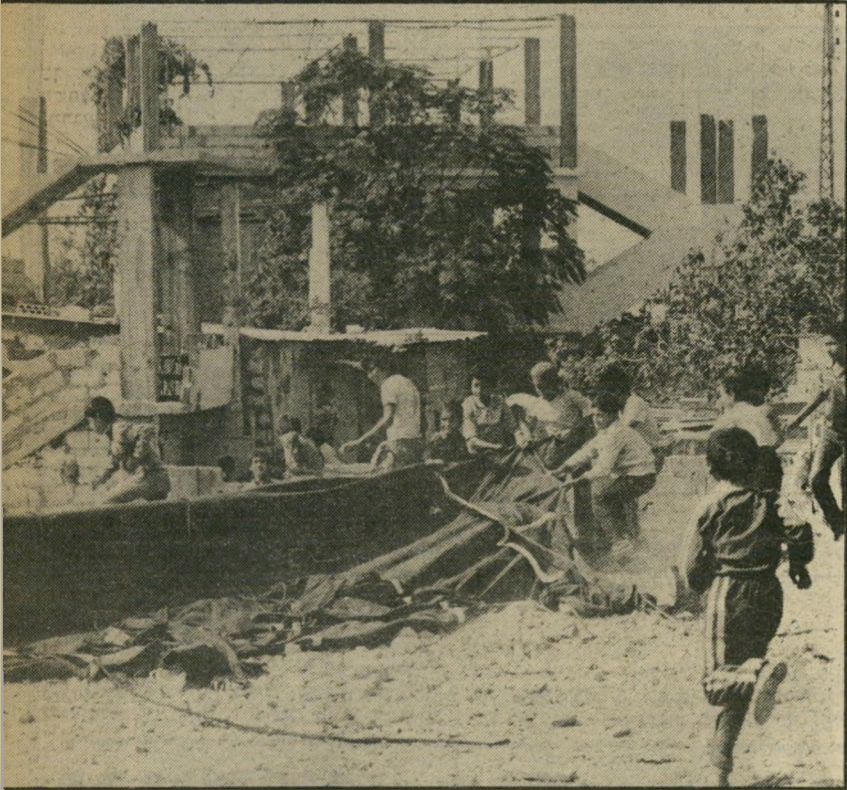

אלה הן תמונות סקופ: התצלומים היחידים של שריפת האוהל הראשון שהוקם במחנה עין-אל-חילוה בלבנון

1 האוהל הראשון - ובניתיים גם האחרון - הוקם במרכזו של מחנה הפליטים עין-אל-חילוה, שליד העיר הלבנונית צידון. הפליטים הפלסטינים מקיפים את האוהל הקטן, וחלקם מתבוננים בהשתאות במיתרון שמציע להם השר הממונה על הסיוע לפליטים לתקופת החורף הקשה בלבנון.

2 לא חלף זמן רב עד שהשתאותם של הפליטים הפלסטינים במחנה עין-אל-חילוה פינתה את מקומה לזעם. הנערים הסתערו על האוהל, עקרו את יתדותיו, הפילו אותו במקומו, והכינו אותו לקראת השלב הבא.

של השר יעקב מרידור, הממונה על הסיוע לפליטים בלבנון, ומתחה נמרצות נגד כפית-הטובה של הפליטים הפלסטינים, ובישראל יכלו אנשי-ציבור ופוליטיקאים לרהוץ בניקיון כפיהם. היום גם האופר זיכיה של המערך, התומכת לכאורה בסיוע לפליטים, אינה מוכירה את העובדה כי הם זקוקים כליכך לסיוע הזו רק משום שה-

על האוהל, הפילו אותו והציתו אותו. העיתונות הישראלית, שאיש מנציגיה לא זכה לחוות באותו אוהל שנועד לפתור את הבעיה, קיבלה כלשונן את הודעותיו

אוהל בלהבות

בין ההריסות שפעם שימשו מישכן לפלי-טים. הפליטים למודיהסכל ידעו היטב מה משמעותו של האוהל הזה: הוא סימן את תחילתו של נסיון "השיקום" שלהם, לקראת החורף הלבנוני הצונן. הם לא הותירו מקום לספק כאשר ליחסם אל נסיון זה. רק התרחקו מעט הפועלים והפמליה, וכמה עשרות נערים הסתערו

7 ה-26 באוקטובר היה יום שמש נאה במחנה הפליטים הפלסטיני עין-אל-חילוה שליד צידון. למחנה הגיעה חבורה נכבדה, שלוחה במשאית. על המשאית היה אוהל בד וכל הצירוד הנחוץ לבנייתו: יתדות, מוטות ופטישים. הפליטים המתרגורים בקירבת מקום התאספו כדי לחוות במתרחש, וראו כיצד מקימים הפועלים את האוהל הכהה, במרכזו של רחבה קטנה.

3 הנערים ביקשו שלא להשאיר מקום לספק. הם רצו להבהיר כי הם אינם סבורים שהאוהל יכול לשמש להם פיתרון לימי החורף הקרים, ועד מהרה נמצא מישהו ששילח אש בבד האוהל וביתדות העץ שלו, וזהו, בינתיים, סופו של נסיון השיקום הזה. בישראל לא הפריע הדבר לאנשי ציבור לטעון שהפלסטינים הם כפויי טובה.

4 שר-העל לענייני כלכלה, יעקב מרידור, שמונה להיות האחראי על הסיוע לפליטים הי-פלסטינים מטעם ממשלת ישראל, ניצב בחברתו של המושל הצבאי של דרום לבנון, האלוף דויד מיימון, ליד שרידיו השרופים של האוהל. מרידור נראה מודאג במיקצת מכישלון הנסיון שלו "לשקם" את הפליטים באוהל-הבד.

מיבנים במחנות-הפליטים גהרטו באופן מודע ומכוון על-ידי ההפצצות של צה"ל, ואחר-כך על-ידי הבולדוורים שלו. גודל הגיחוך של הנסיון הישראלי הזה לסייע לפליטים לא היה מגיע לידיעת הציבור, אלמלא נכחה במקום צלמת עיתר-נות אחת, נורמה וולפין, שכמה יומונים ישראלים שאליהם פנתה ולהם הציעה את התמונות המופיעות כאן, דחו אותה.